

17 Δεκεμβρίου, 1991

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΟΠΗ ΛΟΥΪΖΙΔΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 808/90).

5 *Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Βαθμολογία — Το άρθρο 35B(7) του Ν. 65/87 — Ο υποψήφιος μπορεί είτε να αποδεχτεί τη βαθμολογία του είτε να υποβάλει ένσταση — Αν δεν το πράξει σημαίνει ότι αποδέχεται τη βαθμολογία του και επομένως κωλύεται να εγείρει το θέμα σε μεταγενέστερη διαδικασία.*

10 *Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Προσόντα — Μονάδες — Οι περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμοι — Άρθρο 35B(4)(β) (όπως εκτίθεται στο Νόμο 65/87) — Δυνατότητα πρόσδοσης επιπλέον μονάδων για ακαδημαϊκά προσόντα — Περιεχόμενο — Έλεγχος από το Δικαστήριο της ειδικής περίπτωσης εφαρμογής του στην εκδικαζόμενη υπόθεση υπό το φως και των Χατζητητοφή και Άλλου ν. Δημοκρατίας και Χαραλαμπίδη ν. Δημοκρατίας.*

15 *Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Συνεντεύξεις — Οι περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμοι — Άρθρο 35B(10)(β) — Περιεχόμενο — Η αναφορά στο νόμο ότι οι συνεντεύξεις αποτελούν μόνο συμπληρωματικό στοιχείο κρίσεως της αξίας των υποψηφίων δεν αφορά την περίπτωση του διδακτικού προσωπικού στο οποίο μπορεί να αποδοθούν από 1-5 μονάδες, αλλά τις περιπτώσεις που δεν εμπίπτουν στο διδακτικό προσωπικό και διέπονται από το άρθρο 35B(10)(α).*

25 *Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Συνεντεύξεις — Διαφορετική αξιολόγηση υποψηφίου από την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, σε σύγκριση με αυτή του Γενικού Διευθυντή, κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις — Η κρίση του διευθυντή για την απόδοση των υποψηφίων δεν αποτελεί κριτήριο επιλογής.*

30 *Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Προσόντα — Πρόσθετο προσόν — Ειδική αιτιολογία παραγνώρισής του — Περίπτωση που αυτή δεν επιβάλλεται — Το πόρισμα της Γερουσίας και Άλλου ν. Δημοκρατίας.*

Η αιτήτρια ζήτησε με την παρούσα την ακύρωση από το Δικα-

στήριο της προαγωγής, των ενδιαφερόμενων μερών αντ' αυτής, στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης. Οι λόγοι ακυρώσεως που προβλήθηκαν αφορούσαν ισχυριζόμενα, και επαγόμενα ακυρότητα, ελαττώματα της νενομοσμένης διαδικασίας που ακολουθήθηκε για την πλήρωση των επίδικων θέσεων. Κυρίαρχο ζήτημα αμφισβήτησης ήταν ο τρόπος μετατροπής στοιχείων κρίσεως σε μονάδες, κατά την νομοθετημένη στην Εκπαιδευτική Υπηρεσία πρακτική.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

(1) Το πόρισμα της εξετάσεως του Νόμου αρ. 65/87 και ιδιαίτερα του άρθρου 35B(7) είναι ότι ο υποψήφιος μπορεί είτε ν' αποδεχτεί τη βαθμολογία του, είτε να υποβάλει ένσταση. Αν δεν υποβάλει ένσταση σημαίνει ότι αποδέχεται τη βαθμολογία του και επομένως κωλύεται να εγείρει το θέμα σε μεταγενέστερη διαδικασία.

(2) Η εξουσία της Συμβουλευτικής Επιτροπής να προσδίδει στους υποψηφίους μονάδες για προσόντα, πηγάζει από το άρθρο 35B(4)(β) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων, (όπως εκτίθεται στο Νόμο 65/87). Στην παρούσα περίπτωση η Συμβουλευτική Επιτροπή δεν αγνόησε τον τίτλο της αιτήτριας, αλλά έχοντας υπόψη το γεγονός ότι το Υπουργείο Παιδείας δεν θεωρούσε το Frederick Polytechnic ως αναγνωρισμένο εκπαιδευτικό ίδρυμα, αναγνώρισε μεν τον τίτλο της αιτήτριας ως πρόσθετο προσόν, δίνοντάς του όμως μικρότερη βαρύτητα από όση έδωσε στους άλλους τίτλους B.Ed. για τους οποίους δεν υπήρχε αμφισβήτηση ότι προέρχονταν από αναγνωρισμένα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Η διακριτική ευχέρεια της Συμβουλευτικής Επιτροπής στο σημείο αυτό είναι πολύ ευρεία.

(3) Το θέμα των συνεντεύξεων διέπεται από το άρθρο 35B(10) (β) στο οποίο emπίπτει και η παρούσα περίπτωση αφού η θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης ανήκει στο διδακτικό προσωπικό. Βάσει της πιο πάνω πρόνοιας, η Ε.Ε.Υ. είχε δικαίωμα να προβεί στη δική της εκτίμηση των υποψηφίων και ν' αυξήσει τις μονάδες τους από 1-5 κατά τη διακριτική της ευχέρεια, λαμβάνοντας υπόψη και το περιεχόμενο των φακέλων που ήταν ενώπιόν της. Για την αξιολόγηση των υποψηφίων η Ε.Ε.Υ. είχε ήδη προκαθορίσει τα κριτήρια τα οποία θα λάμβανε υπόψη σε προηγουμένη της συνεδρία. Δεν υπήρχε τίποτε το μεμπτό στην ενέργεια αυτή της Ε.Ε.Υ. και οποιαδήποτε ελλείπουσα αιτιολογία μπορεί να συμπληρωθεί από τα στοιχεία των φακέλων. Ήταν φυσικό για την Ε.Ε.Υ. να δώσει λιγότερες μονάδες στην αιτήτρια εφόσον την αξιολόγησε ως πολύ καλή κατά τη συνέντευξη, ενώ τα ενδιαφερόμενα μέρη αξιολογήθηκαν ως εξαιρετοι. Η αναφορά στο νόμο ότι οι συνεντεύξεις αποτελούν μόνο συμπληρωματικό στοι-

5 χείο κρίσεως της αξίας των υποψηφίων, δεν αφορά την παρούσα περίπτωση, που διέπεται από το άρθρο 35B(10)(β), αλλά τις περιπτώσεις που δεν εμπίπτουν στο διδακτικό προσωπικό, και διέπονται από το άρθρο 35B(10)(α). Εν πάση περιπτώσει όμως στην παρούσα περίπτωση η Ε.Ε.Υ. ενήργησε σύμφωνα με το νόμο και έλαβε υπόψη όχι μόνο τις συνεντεύξεις, αλλά και όλα τα άλλα στοιχεία που ορίζει ο νόμος. Επομένως οι συνεντεύξεις δεν αποτέλεσαν το αποφασιστικό στοιχείο κρίσης των υποψηφίων.

10 (4) Όσον για τη διαφορετική αξιολόγηση της Ε.Ε.Υ. από αυτή του Γενικού Επιθεωρητή, όσον αφορά τις συνεντεύξεις, το ζήτημα λύεται από την *Αντωνίου ν. Δημοκρατίας*, σύμφωνα με την οποία η κρίση του διευθυντή για την απόδοση των υποψηφίων δεν συνιστά κριτήριο επιλογής.

15 (5) Σχετικά με το θέμα της ειδικής αιτιολογίας, που σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του δικηγόρου της αιτήτριας χρειαζόταν γιατί προάχθηκαν πρόσωπα που δεν είχαν πρόσθετο προσόν, αντί της αιτήτριας που είχε, παραπέμπω στην υπόθεση *Γεροκώστα και Άλλου ν. Δημοκρατίας* με την οποία συμφωνώ απόλυτα. Επιπλέον, το προσόν της αιτήτριας δεν προβλεπόταν εν πάση περιπτώσει στο σχέδιο υπηρεσίας ως πλεονέκτημα ώστε η προαγωγή άλλων προσώπων που δεν είχαν το προσόν αυτό, σε αντίθεση με την αιτήτρια που το είχε, να χρήζει ειδικής αιτιολογίας.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

25 *Χατζηπτοφής και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 474.*

Χαραλαμπίδης ν. Δημοκρατίας και Άλλου (Αρ.1) (1991) 4 Α.Α.Δ. 2116.

Αντωνίου ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 3740.

Σταυρίδης ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 3851.

30 *Γεροκώστας και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 2122.*

Προσφυγή.

35 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας να προάξει τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης αντί της αιτήτριας.

Α.Σ. Αγγελίδης, για την αιτήτρια.

P. Πετρίδου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ων η αίτηση.

Λεάνδρος Παπαφιλίππου, για το ενδιαφερόμενο μέρος 8.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η 5
αιτήτρια ζητά δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση
των καθ' ων η αίτηση να προάξει τα ενδιαφερόμενα μέρη
(1) Ξενοφών Κούλα, (2) Ανδρέα Αγγελίδη, (3) Γεώργιο
Σιεκκερή, (4) Αλίκη Χαραλάμπους, (5) Ανδρέα Τζιούλιο, 10
(6) Θεανώ Χ"Λοιζου, (7) Γεώργιο Σολομωνίδη και (8) Γε-
ώργιο Κυπριανού, στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων
Δημοτικής Εκπαίδευσης, αντί της αιτήτριας, είναι άκυρη
και χωρίς έννομο αποτέλεσμα.

Τα γεγονότα είναι σε συντομία τα ακόλουθα:

Με επιστολή του ημερομηνίας 21.6.90, ο Γενικός Διευ- 15
θυντής του Υπουργείου Παιδείας ζήτησε την πλήρωση 16
θέσεων Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευ-
σης. Οι θέσεις που είναι Πρώτου Διορισμού και Προαγω-
γής, προκηρύχθηκαν με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημε-
ρίδα της Δημοκρατίας. Οι αιτήσεις που λήφθηκαν 20
διαβιβάστηκαν, μαζί με τα σχετικά έγγραφα, στην οικεία
Συμβουλευτική Επιτροπή, που διαβίβασε την έκθεσή της,
μαζί με τις συστάσεις της, στην Επιτροπή Εκπαιδευτικής
Υπηρεσίας (Ε.Ε.Υ), στις 13.8.1990. Με την έκθεση αυτή 25
συστήθηκαν για προαγωγή 54 υποψήφιοι, ανάμεσα στους
οποίους και η αιτήτρια, καθώς και τα ενδιαφερόμενα
μέρη.

Στις 24.8.90, η Ε.Ε.Υ. εξέτασε τις ενστάσεις που υπο- 30
βλήθηκαν, κατάρτισε τον τελικό κατάλογο υποψηφίων και
αποφάσισε να καλέσει τους υποψήφιους αυτούς σε προ-
σωπική συνέντευξη. Μετά το τέλος των συνεντεύξεων,
που έγιναν στις 27.8.90, 28.8.90 και 29.8.90, η Ε.Ε.Υ.,
αφού άκουσε τις απόψεις του Γενικού Επιθεωρητή Μέσης
Εκπαίδευσης σχετικά με την απόδοση των υποψηφίων

στις συνεντεύξεις, προέβηκε στη δική της αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων. Στη συνέχεια, αφού πρόσδωσε σ' αυτούς τις αναλογούσες, κατά την κρίση της μονάδες, 5 αποφάσισε να προσφέρει προαγωγή στους 16 υποψηφίους που συγκέντρωσαν τις περισσότερες μονάδες. Ανάμεσα σ' αυτούς ήταν και τα ενδιαφερόμενα μέρη, όχι όμως η αιτήτρια, που ως αποτέλεσμα, καταχώρησε την παρούσα προσφυγή.

10 Η αγόρευση του δικηγόρου της αιτήτριας επικεντρώθηκε στα ακόλουθα βασικά σημεία:

(1) Λανθασμένα η Συμβουλευτική Επιτροπή έδωσε στην αιτήτρια 2 και όχι 3 μονάδες για το πρόσθετο προσόν της.

15 (2) Η συνέντευξη αποτέλεσε αποφασιστικό στοιχείο κρίσης της αξίας των υποψηφίων και η Ε.Ε.Υ. παρέλειψε να αιτιολογήσει την απόφασή της για τις πρόσθετες μονάδες που πρόσδωσε στους υποψηφίους, σ' αντίθεση με το άρθρο 35B(10) του Νόμου.

20 (3) Δε δόθηκε ειδική αιτιολογία γιατί παραγνωρίστηκε το πρόσθετο προσόν της αιτήτριας.

Σχετικά με τα σημεία αυτά ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίστηκε τα ακόλουθα:

25 Η αιτήτρια έχει το προσόν του Β.Εδ. του Πανεπιστημίου της Ουαλλίας, που είναι πρόσθετο προσόν. Παρόλο που η Συμβουλευτική Επιτροπή αποφάσισε να δώσει 3 μονάδες για το προσόν αυτό, έδωσε στην αιτήτρια μόνο δύο μονάδες, ενεργώντας κάτω από πλάνη, χωρίς να διεξαγάγει τη δέουσα έρευνα και χωρίς καμιά αιτιολογία.

30 Ενώ η αιτήτρια χαρακτηρίστηκε από το Γενικό Επιθεωρητή ως εξαιρετη κατά τη συνέντευξη, ενώ μερικά από τα ενδιαφερόμενα μέρη ως πολύ καλοί, η Ε.Ε.Υ., χωρίς καμιά αιτιολογία, αντίστρεψε την αξιολόγηση αυτή, χαρακτηρίζοντας την αιτήτρια ως πολύ καλή και τα ενδιαφερό-

μένα μέρη ως εξαιρέτους. Ισχυρίστηκε επίσης ότι η συνέντευξη από συμπληρωματικό στοιχείο κρίσης της αξίας των υποψηφίων, όπως προνοεί το άρθρο 35B(10) του Νόμου, αποτέλεσε αποφασιστικό στοιχείο κρίσης και επιπλέον, δεν υπάρχει αιτιολογία γιατί η Ε.Ε.Υ. έδωσε περισσότερες μονάδες στα ενδιαφερόμενα μέρη από την αιτήτρια, που έχει και πρόσθετο προσόν, αντίθετα με τις πρόνοιες του άρθρου 35B(10). 5

Τέλος, ο δικηγόρος ισχυρίστηκε ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη, που δεν κατείχαν πρόσθετο προσόν (πλην ενός), προήχθηκαν, αντί της αιτήτριας που κατείχε, χωρίς ειδική αιτιολογία, σ' αντίθεση με τη νομολογία του Δικαστηρίου. 10

Οι δικηγόροι των καθ' ων η αίτηση και του ενδιαφερόμενου μέρους Κυπριανού, ισχυρίστηκαν ότι δόθηκαν στην αιτήτρια από τη Συμβουλευτική Επιτροπή 2 μονάδες αντί 3 για το Β.Εδ. της γιατί είχε ενώπιόν της επιστολή της Ε.Ε.Υ. προς την αιτήτρια, με την οποία καθίσταται σαφές ότι το Υπουργείο Παιδείας δεν αναγνωρίζει το Β.Εδ. της που λήφθηκε από το Frederick Polytechnic. Με βάση αυτό το έγγραφο, η Συμβουλευτική Επιτροπή αναγνώρισε το πρόσόν της αυτό ως πρόσόν στα Παιδαγωγικά, για το οποίο της έδωσε 2 μονάδες, σύμφωνα με την απόφασή της ημερομηνίας 13.8.90. Η Συμβουλευτική Επιτροπή διεξήγαγε τη δέουσα έρευνα και ερμήνευσε ορθά τον όρο "πρόσθετο πρόσόν". 15 20 25

Οι δικηγόροι επιπλέον ισχυρίστηκαν ότι εφόσον η αιτήτρια δεν υπέβαλε ένσταση στην Ε.Ε.Υ. για τις μονάδες που της δόθηκαν για το πρόσθετο προσόν της, κωλύεται να εγείρει το θέμα μεταγενέστερα. Υπέβαλαν επίσης ότι οι συνεντεύξεις αποτέλεσαν συμπληρωματικό στοιχείο κρίσεως μόνο, ότι η απόφαση είναι αιτιολογημένη και ότι το πρόσθετο προσόν της αιτήτριας δεν προβλέπεται από το σχέδιο υπηρεσίας ως πλεονέκτημα για να χρήζει ειδικής αιτιολογίας. Τέλος, υπέβαλαν ότι η Ε.Ε.Υ. προέβη στη δική της αξιολόγηση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις με βάση τα κριτήρια που καθόρισε στη συνεδρία της ημερομηνίας 24.8.1990 και ότι η Ε.Ε.Υ. δε συνεκτιμά την 30 35

χρήση του Γενικού Επιθεωρητή, αλλά η δική της χρήση μπορεί να είναι διαφορετική.

- 5 Στην απαντητική του αγόρευση ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίστηκε ότι το Υπουργείο Παιδείας δεν έχει αρμοδιότητα να αναγνωρίζει πτυχία και ούτε ο Νόμος ούτε το σχέδιο υπηρεσίας προνοούν για αναγνώριση. Όσο για το πτυχίο του Πανεπιστημίου Ουαλλίας, που έχει η αιτήτρια, αυτό, είπε ο δικηγόρος, αναγνωρίζεται από το Υπουργείο Παιδείας της Αγγλίας, το Συμβούλιο της Ευρώπης και το Διαπανεπιστημιακό Κέντρο Αναγνώρισης Τίτλων Σπουδών Αλλοδαπής (ΔΙ.Κ.Α.Τ.Σ.Α) της Ελλάδας. Παρέπεμψε επίσης στον περί της Συμβάσεως της ΟΥΝΕΣΚΟ για την Αναγνώριση Σπουδών, Διπλωμάτων και Πτυχίων τα οποία αφορούν την Ανώτερη Εκπαίδευση στα Κράτη που ανήκουν στην περιοχή της Ευρώπης (Κυρωτικό) Νόμο του 1985 (Αρ. 11/85). Υπέβαλε ότι η Ουαλλία ανήκει στην περιοχή της Ευρώπης και επομένως δεν τίθεται θέμα αναγνώρισης του τίτλου της αιτήτριας, οι δε καθ' ων η αίτηση ενήργησαν υπό πλάνη θεωρώντας ότι έπρεπε να ήταν αναγνωρισμένο από το Υπουργείο Παιδείας. Η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση υπέβαλε ότι ο Νόμος 11/85 δεν έχει εφαρμογή εδώ γιατί η αιτήτρια απέκτησε το Β.Εδ. της μετά από σπουδές και εξετάσεις που έκανε στην Κύπρο και όχι στην Ουαλλία.
- 10
- 15
- 20
- 25
- 30
- 35
- Θ' ασχοληθώ πρώτα με τον ισχυρισμό του δικηγόρου του ενδιαφερόμενου μέρους Κυπριανού, ότι εφόσον η αιτήτρια δεν υπέβαλε ένσταση για τις μονάδες που της δόθηκαν για το πρόσθετο προσόν της, κωλύεται να εγείρει το θέμα σε μεταγενέστερη διαδικασία. Παρόλο που το Δικαστήριο δεν άκουσε πλήρη επιχειρήματα με υποστήριξη αυθεντιών, η γνώμη που σχημάτισα από την εξέταση του Νόμου αρ. 65/87 και ιδιαίτερα του άρθρου 35B(7), είναι ότι ο υποψήφιος μπορεί είτε ν' αποδεχτεί τη βαθμολογία του, είτε να υποβάλει ένσταση. Αν δεν υποβάλει ένσταση σημαίνει ότι αποδέχεται τη βαθμολογία του και επομένως κωλύεται να εγείρει το θέμα σε μεταγενέστερη διαδικασία.

Ανεξάρτητα από αυτό, θα προχωρήσω στην εξέταση

της ουσίας της προσφυγής.

Η εξουσία της Συμβουλευτικής Επιτροπής να προσδί-
δει στους υποψηφίους μονάδες για προσόντα, πηγάζει
από το άρθρο 35B(4)(β) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτι- 5
κής Υπηρεσίας Νόμων, (όπως εκτίθεται στο Νόμο 65/87),
που έχει ως ακολούθως:

"(4) Όταν πρόκειται για πλήρωση θέσης η οποία
ανήκει στο διδακτικό προσωπικό των σχολείων μέσης 10
και δημοτικής εκπαίδευσης η Συμβουλευτική Επιτροπή
καταρτίζει τον κατάλογο των υποψηφίων που συστήνει
με σειρά προτεραιότητας η οποία θα καθορίζεται μετά
την αριθμητική αποτίμηση των κριτηρίων της αξίας,
των προσόντων και της αρχαιότητας όλων των προ-
σποντούχων υποψηφίων σε μονάδες όπως παρακάτω:

.....

(β) προσόντα: 1 έως 5 μονάδες, που δίνονται από τη
Συμβουλευτική Επιτροπή με αιτιολογημένη απόφασή
της, για πρόσθετο προσόν το οποίο είναι συναφές με 20
την εκπαίδευση ή την ειδικότητα του υποψηφίου ή τα
καθήκοντα της θέσης."

Η Συμβουλευτική Επιτροπή, στη συνεδρία της ημερο-
μηνίας 24.8.90, όπως φαίνεται από τα πρακτικά της, Πα-
ράρτημα "Δ", αποφάσισε να δώσει για το MA/MSc 4 μονά- 25
δες, για το BA/BSc/BEd 3 μονάδες, για πτυχία
Φιλολογίας/Οικονομικών/Μουσικής (Φούγκας) 3 μονά-
δες, για διετή μετεκπαίδευση/Μαράσλειο/Σπουδές στα
Παιδαγωγικά 2 μονάδες και για πτυχίο Νομικής/Ωδικής 1
μονάδα. Η αιτήτρια είχε B.Ed. που εκδόθηκε από το Πανε- 30
πιστήμιο Ουαλλίας, μετά από σπουδές κι' εξετάσεις που
έκανε στην Κύπρο, στο Frederick Polytechnic. Η Συμβου-
λευτική Επιτροπή, όπως φαίνεται από το ίδιο παράρτημα,
έδωσε 2 μονάδες στην αιτήτρια για το προσόν της αυτό,
αναγνωρίζοντάς το ως σπουδές στα Παιδαγωγικά.

Η Συμβουλευτική Επιτροπή, ενεργώντας τοιουτοτρό-

πως, είχε υπόψη της το γεγονός ότι το Β.Εd. του Πανεπιστημίου Ουαλλίας, που εκδίδεται μετά από σπουδές στο Frederick Polytechnic, δεν αναγνωρίζεται από το Υπουργείο Παιδείας. Στην υπόθεση *Χατζηττοφή και Άλλου ν. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 474, όπου ο ίδιος τίτλος αγνοήθηκε τελείως από τη Συμβουλευτική Επιτροπή, χωρίς να δοθούν καθόλου μονάδες στους αιτητές, λέχθηκαν τα ακόλουθα:

10 "Επανερχομαι τώρα στον τίτλο Bachelor of
Education του Πανεπιστημίου της Ουαλλίας που πράγματι κατείχαν οι Αιτητές κατά τον ουσιώδη χρόνο. Σύμφωνα με το πιστοποιητικό του Συμβουλίου της Ευρώπης, ημερομηνίας 19 Απριλίου 1989, και σύμφωνα με το πιστοποιητικό του Υπουργείου Παιδείας και Επιστημών της Αγγλίας, ημερομηνίας 8 Ιουνίου 1989, που απεστάλησαν σε κάποιο Χριστόδουλο Κίκα, από τη Λευκωσία, και είναι τεκμήρια ενώπιόν μου, φαίνεται ότι το Συμβούλιο της Ευρώπης και το Ηνωμένο Βασίλειο αναγνωρίζουν στο Πανεπιστήμιο της Ουαλλίας το δικαίωμα να εκδίδει τίτλους σπουδών του Ηνωμένου Βασιλείου.

25 Ο τίτλος σπουδών των Αιτητών αγνοήθηκε με την αποκλειστική δικαιολογία ότι το Frederick Polytechnic, στο οίκημα του οποίου οι Αιτητές έδωσαν τις εξετάσεις τους για απόκτηση του τίτλου Bachelor of Education του Πανεπιστημίου της Ουαλλίας, δεν αποτελεί αναγνωρισμένο εκπαιδευτικό ίδρυμα. Η αιτιολογία αυτή μαρτυροί ότι η μόνη έρευνα που διεξήχθηκε τόσον από τη Συμβουλευτική Επιτροπή όσον και από την ΕΕΥ για να διαπιστωθεί κατά πόσο ο τίτλος σπουδών που κατείχαν οι Αιτητές πληρούσε τις προϋποθέσεις του 'πρόσθετου προσόντος' όπως καθορίζονται στο άρθρο 35B(4)(β) του Νόμου, σκόπευε στο να απαντηθεί το ερώτημα κατά πόσο το Frederick Polytechnic ήταν ή δεν ήταν αναγνωρισμένο εκπαιδευτικό ίδρυμα. Το κριτήριο του 'αναγνωρισμένου εκπαιδευτικού ιδρύματος', που οι Καθ' ων η Αίτηση εισήγαγαν και εφάρμοσαν κατά τρόπο καθοριστικό στην παρούσα υπόθεση, δεν αναφέρεται

στο άρθρο 35B(4)(β) το οποίο η Συμβουλευτική Επιτροπή και η ΕΕΥ είχαν καθήκον να ερμηνεύσουν και να εφαρμόσουν. Δεν ερευνήθηκε καθόλου η χρονική διάρκεια των σπουδών ούτε τα θέματα που διδάσκονται ώστε να διαπιστωθεί αν ο τίτλος αυτός είναι συναφής 'με την εκπαίδευση ή την ειδικότητα του υποψηφίου ή τα καθήκοντα της θέσης', όπως ρητά ορίζει η πιο πάνω νομοθετική διάταξη. Είναι φανερόν ότι στην παρούσα περίπτωση τόσο η Συμβουλευτική Επιτροπή όσο και η ΕΕΥ έχουν παρερμηνεύσει το άρθρο 35B(4)(β) και έχουν συγχύσει και ταυτίσει το πρόσθετο προσόν που αναφέρεται στο άρθρο αυτό με αναγνωρισμένο ακαδημαϊκό τίτλο σπουδών, χωρίς τουλάχιστο να διευκρινίζουν αν εννοούν αναγνωρισμένο από τη Δημοκρατία ή από τη χώρα στην οποία λειτουργεί το εκπαιδευτικό ίδρυμα που το εξέδωσε. Παρά το γεγονός ότι η διακριτική ευχέρεια της Συμβουλευτικής Επιτροπής και της ΕΕΥ επί του προκειμένου είναι πράγματι πολύ πλατιά, στην παρούσα περίπτωση έχω τη γνώμη ότι έχουν υπερβεί τα ακραία όρια της εξουσίας τους και ότι η πλάνη κάτω από το βάρος της οποίας έχουν ενεργήσει οφείλεται μερικώς τουλάχιστο στην παράλειψή τους να προβούν σε αξιολόγηση του επίδικου προσόντος των Αιτητών και σε πλήρη έρευνα σχετικά με τις προϋποθέσεις που καθορίζει το άρθρο 35B(4)(β)."

Στην υπόθεση *Χαραλαμπίδη ν. Δημοκρατίας και Άλλου* (1991) 4 Α.Α.Δ. 2116 όπου και πάλι αγνοήθηκε ο ίδιος τίτλος που είχε ο αιτητής, χωρίς να του δοθούν καθόλου μονάδες, το Δικαστήριο είπε τα ακόλουθα:

"Το επίδικο άρθρο του νόμου, που παραθέτω πιο πάνω, αναφέρεται σε πρόσθετο προσόν το οποίο είναι συναφές με την εκπαίδευση, την ειδικότητα του υποψηφίου ή τα καθήκοντα της θέσης. Εναπόκειται βέβαια στη Συμβουλευτική και την Ε.Ε.Υ. να αποφασίσουν κατά πόσο ένας υποψήφιος έχει το πρόσθετο προσόν, αλλά η τέτοια απόφασή τους πρέπει να είναι κατ' εφαρμογή του Νόμου και όχι κατά παρέκκλιση των διατάξεων του. Στην εξεταζόμενη υπόθεση η Συμβουλευτική

5 αποφάσισε να δοθούν 3 μονάδες σ' αυτούς που κατείχαν γενικά το προσόν B.Ed. Το κρίσιμο όμως ερώτημα είναι κατά πόσο η Συμβουλευτική και η Ε.Ε.Υ. είχαν δικαίωμα να διαφοροποιήσουν μεταξύ αυτών των υποψηφίων που απέκτησαν το προσόν σε ανώτερα εκπαιδευτήρια του εξωτερικού και αυτών που το απέκτησαν στην Κύπρο, έστω και αν τα ίδια τα εκπαιδευτήρια που το παρέχουν στο εξωτερικό το αναγνωρίζουν.

10 'Όπως επισημαίνεται στη σχετική αλληλογραφία του πανεπιστημίου της Ουαλλίας με το υπουργείο παιδείας, που σχολιάζω πιο πάνω, το σχετικό δίπλωμα του πανεπιστημίου αυτού αναγνωρίζεται στην Μεγάλη Βρετανία και αλλού. Το δίπλωμα δε που δίδεται στο Frederick Polytechnic θεωρείται πως έχει εκδοθεί απ' 15 ευθείας από το ίδιο το πανεπιστήμιο. Έχω τη γνώμη πως αν ο νομοθέτης ήθελε να περιορίσει το πρόσθετο προσόν σε ακαδημαϊκό δίπλωμα που αποκτάται μετά από κύκλο σπουδών σε εκπαιδευτήρια που αναγνωρίζει το υπουργείο παιδείας, θα μπορούσε να το προβλέψει 20 ρητά."

Σχετική είναι επίσης και η γνωμάτευση που δόθηκε επί του θέματος από το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, σύμφωνα με την οποία το προσόν αυτό δεν μπορεί να αγνοηθεί εντελώς γιατί "Ο νόμος δεν απαιτεί 25 πρόσθετο ακαδημαϊκό τίτλο που να είναι αναγνωρισμένος, αλλά πρόσθετο προσόν που να είναι συναφές με την εκπαίδευση Κατά συνέπεια, το πιο πάνω προσόν θα πρέπει να θεωρηθεί ως πρόσθετο προσόν Άλλο είναι το θέμα της βαρύτητας που πρέπει να δοθεί στο προσόν 30 αυτό και των μονάδων που πρέπει να δοθούν στους υποψηφίους που το κατέχουν".

Στην παρούσα περίπτωση η Συμβουλευτική Επιτροπή δεν αγνόησε τον τίτλο της αιτήτριας, αλλά έχοντας υπόψη το γεγονός ότι το Υπουργείο Παιδείας δε θεωρούσε το 35 Frederick Polytechnic ως αναγνωρισμένο εκπαιδευτικό ίδρυμα, αναγνώρισε μεν τον τίτλο της αιτήτριας ως πρόσθετο προσόν, δίνοντάς του όμως μικρότερη βαρύτητα

από όση έδωσε στους άλλους τίτλους Β.Εδ. για τους οποίους δεν υπήρχε αμφισβήτηση ότι προέρχονταν από αναγνωρισμένα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Η ενέργεια αυτή της Συμβουλευτικής Επιτροπής συνάδει με τη γνωμοδότηση του γραφείου του Γενικού Εισαγγελέα και δεν είναι επίσης αντίθετη με τις πιο πάνω αποφάσεις του Δικαστηρίου. Η διακριτική ευχέρεια της Συμβουλευτικής Επιτροπής στο σημείο αυτό είναι πολύ ευρεία, όπως λέχθηκε και στην υπόθεση Χατζηττοφή και Άλλου (όπως πιο πάνω).

Με βάση τα πιο πάνω βρίσκω ότι οι καθ' ων η αίτηση διεξήγαγαν τη δέουσα έρευνα και ενήργησαν μέσα στα πλαίσια της διακριτικής τους εξουσίας. Επομένως ο λόγος αυτός ακυρότητας απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Το θέμα των συνεντεύξεων διέπεται από το άρθρο 35B(10)(β), που έχει ως εξής:

"(10) Μετά το τέλος των προσωπικών συνεντεύξεων η Επιτροπή προβαίνει στην επιλογή των καλύτερων υποψηφίων από τους υποψηφίους οι οποίοι περιέχονται στους τελικούς καταλόγους, λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα:

(α) στις περιπτώσεις υποψηφίων οι οποίοι περιέχονται στον κατάλογο ο οποίος καταρτίζεται σύμφωνα με το εδάφιο (3):

(i) την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής·

(ii) το περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλων και των Φακέλων των Υπηρεσιακών Εκθέσεων·

(iii) την εντύπωση που αποκόμισε από τις προσωπικές συνεντεύξεις:

Εννοείται ότι η απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις θα λαμβάνεται υπόψη μόνο ως συμπληρωματικό στοιχείο κρίσης της αξίας τους·

(β) στις περιπτώσεις υποψηφίων οι οποίοι περιέχονται στον κατάλογο ο οποίος καταρτίζεται σύμφωνα με το εδάφιο (4) τις μονάδες που έχει κάθε υποψήφιος στον κατάλογο τις οποίες η Επιτροπή μπορεί να αυξήσει μέχρι 5, με αιτιολογημένη απόφασή της η οποία θα στηρίζεται στην εντύπωση που αποκόμισε από τις προσωπικές συνεντεύξεις και στο περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλων και των Φακέλων των Υπηρεσιακών Εκθέσεων."

10 Η παρούσα περίπτωση εμπίπτει στο άρθρο 35B(10)(β), αφού η θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης ανήκει στο διδακτικό προσωπικό. Βάσει της πιο πάνω πρόνοιας, η Ε.Ε.Υ. είχε δικαίωμα να προβεί στη δική της εκτίμηση των υποψηφίων και ν' αυξήσει τις μονάδες τους από 1-5 κατά τη διακριτική της ευχέρεια, λαμβάνοντας υπόψη και το περιεχόμενο των φακέλων που ήταν ενώπιόν της. Για την αξιολόγηση των υποψηφίων η Ε.Ε.Υ. είχε ήδη προκαθορίσει τα κριτήρια τα οποία θα λάβαινε υπόψη σε προηγούμενη της συνεδρία. Βρίσκω ότι

15 δεν υπήρχε τίποτε το μεμπτό στην ενέργεια αυτή της Ε.Ε.Υ και οποιαδήποτε ελλείπουσα αιτιολογία μπορεί να συμπληρωθεί από τα στοιχεία των φακέλων. Ήταν φυσικό για την Ε.Ε.Υ. να δώσει λιγότερες μονάδες στην αιτήτρια εφόσο την αξιολόγησε ως πολύ καλή κατά τη συνέντευξη, ενώ τα ενδιαφερόμενα μέρη αξιολογήθηκαν ως εξαιρετοι. Η αναφορά στο νόμο ότι οι συνεντεύξεις αποτελούν μόνο συμπληρωματικό στοιχείο κρίσεως της αξίας των υποψηφίων, δεν αφορά την παρούσα περίπτωση, που

20 διέπεται από το άρθρο 35B(10)(β), αλλά τις περιπτώσεις που δεν εμπίπτουν στο διδακτικό προσωπικό, και διέπονται από το άρθρο 35B(10)(α). Εν πάση περιπτώσει όμως στην παρούσα περίπτωση η Ε.Ε.Υ. ενήργησε σύμφωνα με το νόμο και έλαβε υπόψη όχι μόνο τις συνεντεύξεις, αλλά και όλα τα άλλα στοιχεία που ορίζει ο νόμος. Επομένως

25 οι συνεντεύξεις δεν αποτέλεσαν το αποφασιστικό στοιχείο κρίσης των υποψηφίων. Όσον για τη διαφορετική αξιολόγηση της Ε.Ε.Δ. από αυτή του Γενικού Επιθεωρητή, όσον αφορά τις συνεντεύξεις, στην υπόθεση Αντωνίου ν. Δημο-

κρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 3740 στη σελ. 3748 λέχθησαν τα ακόλουθα:

"Η εκτίμηση του Διευθυντή του Τμήματος για την απόδοση των υποψηφίων δεν αποτελεί κριτήριο επιλογής. Είναι μόνο παράγοντας για τη μόρφωση της κρίσης της Επιτροπής για την απόδοση των υποψηφίων. (Βλ. Μάριος Δρουσιώτης και Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, Υποθέσεις Αρ. 701/86 και 715/86, (απόφαση δόθηκε στις 11 Μαρτίου, 1989, δε δημοσιεύτηκε ακόμα))."

(Βλέπε επίσης Σταυρίδη ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 3851).

Σχετικά με το θέμα της ειδικής αιτιολογίας, που σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του δικηγόρου της αιτήτριας χρειαζόταν γιατί προάχθηκαν πρόσωπα που δεν είχαν πρόσθετο προσόν, αντί της αιτήτριας που είχε, παραπέμπω στην υπόθεση Γεροκώστα και Άλλου ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 2122, όπου λέχθησαν τα ακόλουθα:

"Αναφορικά με το ζήτημα του πρόσθετου προσόντος, φαίνεται πως ο δικηγόρος του αιτητή παραβλέπει το γεγονός πως η διαδικασία και τα κριτήρια προαγωγής προβλέπονται ρητά από το Νόμο. Στο άρθρο 35B 4 (β) γίνεται ειδική πρόνοια για την αριθμητική αποτίμηση του πρόσθετου προσόντος, που λαμβάνεται υπόψη ανεξάρτητα από το αν αυτό προβλέπεται στο σχέδιο υπηρεσίας ή όχι."

Είμαι απόλυτα σύμφωνος με το πιο πάνω απόσπασμα και επί πλέον έχω να προσθέσω ότι το προσόν της αιτήτριας δεν προβλέπετο εν πάση περιπτώσει από το σχέδιο υπηρεσίας ως πλεονέκτημα ούτως ώστε η προαγωγή άλλων προσώπων που δεν είχαν το προσόν αυτό, αντί της αιτήτριας που το είχε, να χρήζει ειδικής αιτιολογίας.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η παρούσα προσφυγή αποτυγχάνει και ως αποτέλεσμα απορρίπτεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.